

истината. Или, ако науката не е познавала днесъ едно явление, утре ще го познава. Запримѣръ, въ миналия вѣкъ планетата Уранъ не била позната на ученитѣ, обаче, съвременнитѣ астрономи знаятъ вече за нея. Тѣ знаятъ, на какво разстояние се намира тя отъ слънцето, отъ земята и т. н. Тѣ знаятъ още, че тази планета принадлежи къмъ слънчевата система, но какво е нейното вътрешно състояние, не знаятъ. Това още не е абсолютно знание. Може ли да се каже, че познавате човѣка, ако само чуете нѣщо за него? Запримѣръ, четете въ вестницитѣ, че въ София е дошълъ нѣкой германски или френски дипломатически консулъ, но какъвъ е този човѣкъ, какъвъ е неговиятъ характеръ, не знаете. Значи, вашето знание е относително. Ако отидемъ още по-дълбоко, ще дойдемъ до въпроса за душата, върху който и досега хората спорятъ, съществува ли душа, или не. Онѣзи, които отричатъ съществуването на душата, сж въ положението на ученитѣ астрономи, които наблюдаватъ презъ своитѣ телескопи, но не сж могли още да видятъ душата въ полето на своитѣ тръби. Докато не я видятъ, тѣ ще я отричатъ. Обаче, единъ день, когато тя попадне въ полето на тѣхното зрение, тѣ ще подържатъ съществуването на душата, както всички астрономи днесъ говорятъ за съществуването на планетата Уранъ. Ще дойде день, когато съществуването на душата ще бжде свършенъ фактъ за всички хора. Но всички души не сж на земята. Тѣ се движатъ изъ пространството, обикалятъ изъ слънчевата система, а нѣкои отъ тѣхъ обикалятъ и другитѣ системи, и периодически слизатъ на земята. Като слѣзатъ на земята, тѣ посещаватъ хората, влизатъ въ тѣлата имъ, оставятъ имъ своитѣ благословения и отново отиватъ въ безпредѣлнитѣ пространства. Какво е движението на душитѣ? Тѣ се движатъ въ видъ на кръгъ, но спиралообразно. Какъ ви се вижда, приемлива ли е тази теория? И вие, като турцитѣ, ще кажете: „Ола-билиръ!“ И така е, за всѣко нѣщо, което не може да се докаже, казваме „ола-билиръ“ — възможно е. Защо? Защото не можемъ да го докажемъ, но не можемъ и да го отречемъ. Да кажемъ за нѣщо, че е възможно, или абсолютно да приемемъ неговата възможность, това сж две различни нѣща. Това, което казвамъ за душата, е вѣрно, то не подлежи на съмнение. Сама за себе си, душата представя малка вселена, която се движи изъ голѣмата вселена, изъ безграничното пространство.

Когато се говори за време и пространство въ духовния